Gaby Saltarell in Nederlands

Door FRITS SUER

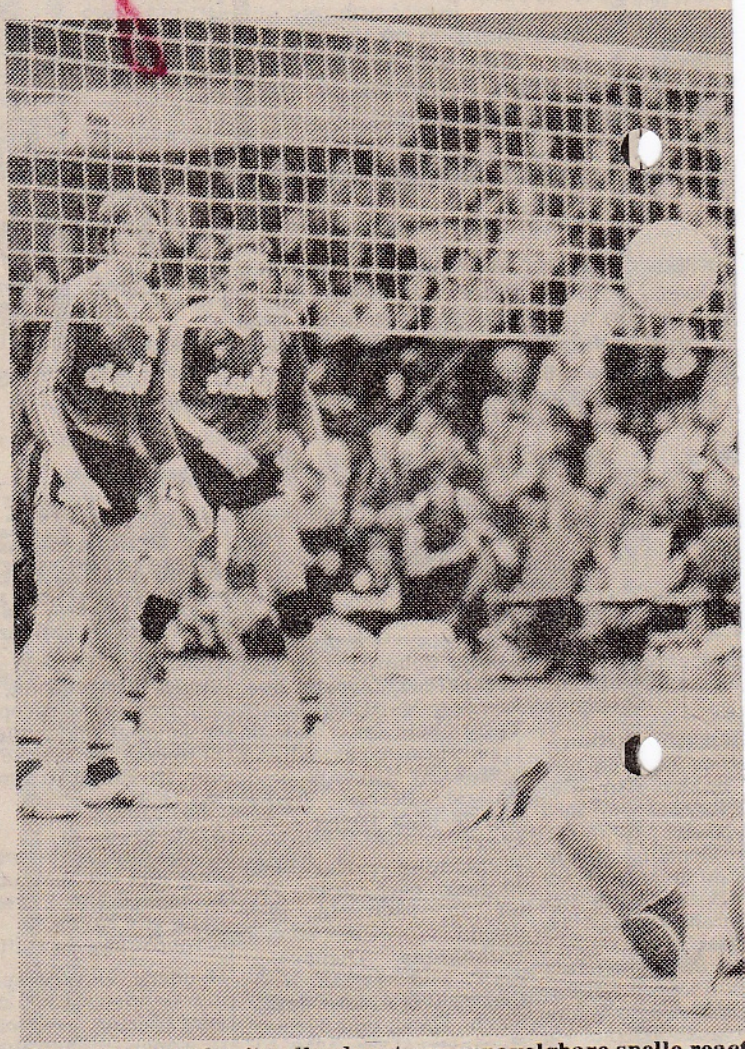
DOETINCHEM, 1 dec. — Met de komst van een onverwachts nieuwe koploper Ubbink/Orion heeft de Nederlandse volleybalcompetitie ook een nieuwe ster gekregen. De man, die afgelopen zaterdag in een stampvolle sporthal de Vliegermolen de bewondering van 2000 toeschouwers oogstte heet Gaby Saltarelli. Voor de Starlift-spelers was hij een nachtmerrie omdat hij met onnavolgbare snelle reacties de meest onmogelijke ballen van de grond hield. Befaamde spelers als Constandse, Willemstein en Sjef Mol moesten soms wel drie keer slaan om Saltarelli éénmaal te passeren.

Gaby Saltarelli meet slechts 1.83 meter wat voor volleybalbegrippen te klein is om in de top mee te draaien. Toch verbaasde hij in deze hele competitie al iedereen door menig hoogblok te passeren en zelfs de langste aanvallers te blokkeren. „Uit stand spring ik één meter hoog. Ik heb geleerd mijn gebrek aan lengte te compenseren met springkracht. Ik train daarop extra. Ons team traint driemaal per week. Daarnaast doe ik voor mijzelf nog twee avonden spring- en krachttraining".

Lacherig

Een jaar geleden kwam de nu 25-jarige Saltarelli naar Nederland. Over zijn komst gingen de vreemdste geruchten. Bovendien werd er nogal lacherig over gedaan omdat hij vorig seizoen niet in Orions basisopstelling voorkwam maar voornamelijk op de bank als wisselspeler fungeerde. Een trucje van de vorige trainer Edelstein, werd het genoemd.

Saltarelli maakt duidelijk dat zijn succes nu minder onverwachts is dan wordt gedacht. Hij had tot voor zijn vertrek uit Buenos Aires al honderd interlands gespeeld en behoorde tot de top van Argentinië. „De toenmalige trainer van Orion, Kiki Edelstein, is een landgenoot van mij. Hij belde mij op en vroeg mij naar Nederland te komen. Ik heb hier een goed team; het is echt iets voor jou, zei Edelstein. Noem het een gril, maar ik pakte mijn koffers en reisde naar Nederland af, waarvan ik tot op dat moment niets meer wist dan dat daar goed gevoetbald werd. Ik had geen enkel motief om te vertrekken. Ook geen politieke problemen.

Gaby Saltarelli heeft vallend met een onnavolgbare snelle react

Ik had daar een baan als gymnastiekleraar en speelde hetzelfde eredivisievolleybal als hier", vertelt Saltarelli in voornamelijk Spaans. Zijn Nederlands verkeert in een beginnend stadium. Hij studeert deze taal in Nijmegen. "Ik moet wel, want als ik de Nederlandse taal beheers dan kan ik hier een baan krijgen".

Werkvergunning

Saltarelli voelt er namelijk alles voor om in Doetinchem

i: nieuwe ster e volleybal

ie een aanval van Starlift gepareerd (Foto Henk Koster)

te blijven. „In principe is de sport niet alleen belangrijk voor mij, maar tellen de sfeer, ambiance, het sociaal milieu en de contacten zwaar mee. Dat vind ik hier". Het probleem van een werkvergunning heeft hij slim omzeild. "Ik ben van Italiaanse voorouders. Ik heb net zo lang gezocht tot dat ik vond waar mijn overovergrootouders zijn geboren.

Dat was in Campobasso, een dorpje 200 kilometer van Rome. Omdat ik kon aantonen dat ik van Italiaanse afkomst was kreeg ik daar een Italiaans paspoort. Dus ben ik nu EEG-burger en heb voor Nederland geen werkvergunning nodig".

Ondanks zijn staat van dienst in Argentinië werd hij vorig seizoen niet in de basisopstelling opgenomen. "Edelstein had mij dit verteld. Orion had al een goede spelverdeler — volgens mij de beste die ik in Nederland heb gezien — en Edelstein wilde de aanpassing heel geleidelijk laten verlopen". Aan het einde van het seizoen ging Edelstein weg. "Hij was een beetje ziek van Nederland. Italië trok hem. Volgens mij alleen omdat het een beetje dichter bij Argentinië ligt". De Arnhemmer Bert Funk werd Orions nieuwe trainer en gaf Saltarelli een basisplaats. Funk: "Hij was precies wat Orion nodig had. Een man die kon verdedigen. Tussen onze lange mensen een uitterende aanvulling".

Krachtvolleybal

Dat ondervonden tot nu toe Zaan, Maastricht, Delta Lloyd en nu Starlift, die zich stuk voor stuk kapot sloegen op Orions combinatie van lengte, hardheid en beweeglijkheid. Saltarelli: "Aan beweeglijkheid ontbreekt het een beetje in het Nederlands volleybal. Het verschil met Argentinië is dat het hier voornamelijk grote en sterke mannen zijn die een soort krachtvolleybal spelen.

De Argentijnen spelen het snelle beweeglijke volleybal, net zoals alle Zuid-Amerikanen". Als hem naar een zwak punt in het Nederlandse volleybal wordt gevraagd zegt Saltarelli zonder aarzeling: "Te weinig training, te weinig inzet. Als de Nederlandse jeugd begint met gewoon vijf maar per week te trainen zou hij zo terug zijn bij de beste tien van de wereld. In Argentinië trainen de eredivisieteams vijf maal per week drie uur".

Over Orions nabije toekomst laat Saltarelli zich optimistisch uit. Het team zal nog sterker worden. Het komt nog wat ervaring tekort maar dat groeit. Brouwhuis wordt een heel grote, Wellink en Wesselink, die ik zelf tegen Starlift de beste speler vond, worden steeds vaster. Wij hebben een redelijk constant niveau dat reikt. Ik zie niet in waarom we zal terugvallen. Eerder worden het nog beter".

Saltarelli: een beetje lui

Gabi Saltarelli (26) is alweer bijna twee jaar in ons land. "Ik ben in november '80 hier gekomen. Een paar maanden daarvoor vroeg ik de in Nederland werkende Argentijnse trainer Edelstein of hij in Europa een club voor me wist. Ik wilde graag wat reizen en andere landen en culturen leren kennen. Hij bood me toen aan bij Orion te komen. Daar ben ik toen in het eerste seizoen onder zijn leiding als wisselspeler begonnen. In het begin had ik het vreselijk moeilijk. Niet met Orion, maar met mezelf. Ik had heimweh en voelde me alleen. Later ging het beter, toen ik wat begon te wennen en toen trainer Bert Funk hier kwam. Die zette me meteen in de basis. Ik was wel verrast, want er zijn hier veel goede spelers."

Het werd een zeer succesvol seizoen voor Saltarelli, die zich ontwikkelde tot een van 's lands beste spelverdelers en met Ubbink/Orion tot de laatste competitiedag streed om het kampioenschap. Bovendien was hij populair bij de toeschouwers: in uitwedstrijden, maar vooral bij het thuispubliek. "Dat vond ik leuk. Ook dat het publiek mijn naam riep, maar dat is toch ook wel een beetje vervelend, omdat ook de anderen goed spelen en het enthousiasme van het publiek net zo goed verdienen. Ik speel voor de ploeg en doe mijn best. Verder doe ik niets bijzonders, maar misschien komt het omdat ik de kleinste ben", zegt de inmiddels al goed Nederlands sprekende Argentijn.

Die op 14-jarige leeftijd voor het eerst in clubverband ging volleyballen bij Scholum Aleijem. Als buitenaanvaller maakte hij al meteen het kampioenschap mee van de derde divisie en twee jaar later in '74 eiste zijn formatie de landstitel voor zich op. In '77 ging hij met zijn trainer over naar Ferrocarriloeste. In '78 – hij was inmiddels om-

geturnd tot spelverdeler – maakte hij met de nationale ploeg van Argentinië de WK in Italië mee en speelde 82 interlands.

Hobby

Wat is volgens Gabi Saltarelli het verschil tussen het Argentijnse en Nederlandse volleybal? "Het is hier een beetje lui. De spelers zien het als een hobby. Als ze hier 4 à 5 keer per week zouden trainen, kunnen ze over een paar jaar bij de beste landen van de wereld zijn. Als je een echte topvolleyballer wilt worden, moet je veel trainen. Qua potentie kan het in Nederland zeker, maar als je het alleen als hobby ziet, kom je niet verder. De argentijn heeft een betere mentaliteit. Hij kan vechten, want hij moet voor alles vechten. Hier is het levensniveau veel hoger. Alles komt gemakkelijk op je af. De Argentijnse ploeg is nu al drie jaar bij elkaar in verband met de WK. De gemiddelde leeftijd is 21 jaar. Ze zijn op dit moment zeker beter dan Nederland. De internationals zitten in de bovenste twee ploegen. Die winnen van de rest met drie keer 15–0. Zoiets red je hier niet. Er zijn hier veel meer spelers van een goed niveau. Daarom is in de breedte het Nederlandse volleybal veel beter. Argentinië heeft maar 5000 volleyballers van de 28 miljoen inwoners."

Het bevalt Saltarelli goed in ons land. Hij slaagde onlangs in zijn geboorteland voor leraar lichamelijke opvoeding, maar voorlopig kan hij hier als zodanig geen werk vinden. Na bijna twee jaar van werkeloosheid is hij sinds enkele weken werkzaam als magazijnbediende. Daarnaast traint hij de heren van Orion 3 en 4. "Ik wil graag in Nederland blijven. Het leven in Argentinië is erg moeilijk momenteel. De inflatie is groot. De levensstandaard is laag en de mensen zijn teleurgesteld, vooral sinds de oorlog."

Ondanks zijn tevredenheid over zijn verblijf in Nederland is Gabi zelf ook verdrietig. Oorzaak zijn de gecompliceerde knieblessures. Ubbink/Orion is de competitie ingegaan zonder hem. "Er blijven nog maar weinig spelers over. George de Jong en Bob Raterink weg en slechts één goede speler terug. (Arko Kuilder, op de valreep aangetrokken van het Goorse Robey Sport Dynamiek. GEij) We moeten nu niet meer achterom kijken. George en Bob waren belangrijk voor ons, maar we moeten nu vooruit. Hard trainen en dan weer met de bovensten meedoen. We blijven voor elke ploeg gevaarlijk."

Gabi Saltarelli (no. 5)